

БЕЗ ВОРОГІВ

ГЛОБАЛЬНИЙ ФОРУМ СПІВПРАЦІ

Вступний коментар до есе Аді Да «Без ворогів»

У поданому нижче есе Друг Світу Аді Да закликає почати новий глобальний процес, який, за його власними словами, надасть «керуючу силу» принципу первинної єдності. Як це станеться? Він каже, що для цього потрібний «інструмент», який дозволить людству стати спроможним до самоорганізації та самоуправління. Цей інструмент, який ще тільки має з'явитися, він називає «Глобальним Форумом Співпраці».

Необхідність схожого Глобального Форуму Співпраці базується на факті, що жодна з існуючих зараз міжнародних організацій не володіє інструментарієм, який би дозволяв їй мати справу зі складністю світової ситуації. Такі всесвітні організації, як, наприклад, Організація Об'єднаних Націй, створена після Другої світової війни, виявились нездатними ефективно працювати для загального блага, через домінуючу в них парадигму – визнання існування різних сторін, які намагаються досягнути домовленостей, які будуть максимізувати їхні власні інтереси. Загальне благо (людське і, не тільки) виявилось таким чином підпорядковане цілям окремих сторін.

В теперішній ситуації люди, або просто терплять такий стан речей або, користуються ним, або роблять і одне і, друге. Таким чином, потрібно говорити про зміну парадигми свідомості – від налаштування на роздільність та конкуренцію до прийняття відповідальності за ціле.

В цьому есе, а ще детальніше – у своїй книжці «Не двоє, це – Мир», Аді Да описує як Глобальний Форум Співпраці стане вираженням «всіх і кожного одночасно», розуміючи під цим унікальну силу і потенціал людства, коли воно прокинеться і усвідомить, що воно – одна сім'я, навіть, одна «система», яка існує в єдності (і, несе відповідальність за) з усією системою планети Земля.

Такий Глобальний Форум Співпраці створить інституційну структуру, здатну принести в життя істину первісної єдності як працюючий принцип і, таким чином, повертаючи системі Землі (людській і, не тільки) її невід'ємну здатність до самокорекції та самоорганізації. Коротко кажучи, Глобальний форум співпраці буде займатися питаннями, що мають вплив на планету Земля в загальному, через всесвітні коопераційні процес самоуправління людьми всього світу.

—Каролін Лі

БЕЗ ВОРОГІВ

Есе Аді Да

Взірець світової політики, яка відтворюється все з більшою драматичністю - а у ХХ столітті й з найбільш руйнівними наслідками у вигляді двох найспустошливіших воєн в історії людства і, зі всіма іншими війнами, які тривають до сьогодні - заснована на ідеї і на взірцю полярної протилежності. Відповідно, зазвичай політичним способом вирішення є або конфронтація цих протилежностей, або пошук якогось компромісу між ними.

Як сказав Авраам Лінкольн: «Розділений будинок не може встояти.» Якщо світова система базується на протилежностях, вона неминуче піддається саморуйнуванню через хаос, який буде виникати по осях розділення, (чи взаємного протиставлення.).

Було докладено багато зусиль (і, безсумнівно, продовжуватиметься) щоб створити якусь глобальну розв'язку (або світовий мир) шляхом об'єднання протилежностей. Але будь-яка така спроба неминуче закінчиться провалом. Така спроба не може бути успішною. З точки зору «фізики» людських справ, такий підхід просто неможливий

Єдність не може бути досягнута об'єднанням протилежного. Єдність – це базова, первинна умова, стан, який завжди вже є. Первинна єдність зводить всі протилежності нанівець. Таким чином, спиратися потрібно на первинну єдність, а не на розвиток взірця протилежностей.

Світова ситуація досягла такої точки кипіння, що нема вже чого сподіватись, окрім глобального колапсу, який неминуче виникне із протиріч. Настав критичний момент, коли у світовій політиці необхідно припинити грати з протилежностями у сфері світової політики. Гра протилежностей повинна бути замінена політикою первинної єдності, через Глобальний Форум Співпраці усіх разом відразу. Це абсолютно необхідно. Інакше гра полярних протилежностей перетвориться в абсолютне руйнування.

Принцип первинної єдності можна застосувати до будь-яких людських починань, навіть, до цілісності людського тіла чи людської особистості. Єдність не є результатом гри протилежностей. Єдність є первинною умовою.

Тільки тоді, коли єдність (чи, неподільність) є принципом життя, буття, дії, тоді вона може давати результат. Якщо допускати поділ (чи, протиставлення) з самого початку, то це приводить до ще більшого поділу. Це – абсолютне правило. Як тільки ми це розуміємо, це пояснює все про правильні вчинки і правильне життя.

Моє відношення до всіх людських питань, серед яких обов'язково є світова політика, засноване на одному фундаментальному принципі: Сама Реальність є первинною єдністю. Сама Реальність є неподільною і неогоїстичною. Таким чином і проживати життя необхідно у відповідності з Самим еством - Самої Реальності.

Цей абсолютний принцип є фундаментом для вирішення всіх людських проблем. Мовою Ганді це буде «душевна сила» чи «сила істини», як він це розумів.¹ Сила первинної єдності повинна бути силою, яка стоїть за будь-якими політичними діями. Принцип первинної єдності визначає такий порядок дій, який (обов'язково) задіює кожного-всіх разом відразу. Те, що вимагається, не є пошуком єдності. Радше, те, що вимагається є введення у дію сили первинної єдності. В цьому - принцип. І це повинно стати основним принципом політичної дії.

Яким чином людство повинно давати собі раду зі світовим становищем? Введенням у дію принципу первинної єдності. Потрібен інструмент для того, щоб це робити. І таким інструментом є Глобальний Форум Співпраці. Глобальний Форум Співпраці повинен покласти край забавам у протилежності, міждержавним конфліктам, спробам створення великих державних коаліцій проти інших державних коаліцій в спробі отримати над кимось перемогу – однієї релігії над іншою, однієї держави (чи, групи держав) над іншою (чи, іншими) і, так далі.

Будь-яка спроба побороти потенційного противника – божевілля. Людство не може собі цього дозволити. Людство повинне це зупинити.

Настав вирішальний момент в історії людства, щоби це зупинити, тому що це божевілля не може більше продовжуватись без ризику повного знищення. Отже, насправді нема вибору.

Ті, хто мене чує, зрозуміють: мусить бути активне просування цього розуміння на різному рівні людського життя, включаючи всі питання, які пов'язані зі світовою політикою і, з питаннями навколишнього середовища. Будь-які людські питання повинні вирішуватись, виходячи із принципу первинної єдності й, за допомогою інструментів, які об'єднують всі разом, відразу. Питання в тому, щоби почати в практиці реалізовувати принцип Істини (чи, принцип Реальності) первинної єдності. І, для цього потрібен інструмент, а не лише слова.

Питання не в тому, щоби зібрати представників різних груп – таких, як правлячі і неправлячі організації – і дати їм можливість озвучити свою позицію, фактично продовжуючи грати у хаос протилежностей. На це нема часу. Повинен бути інший інструмент – всі-разом-відразу мають зголоситися на це і проявити активність в цьому.

¹ Поняття, яке використовував Ганді, було “satyagraha” (сатьяграха), яке часто перекладають або, як «сила душі» або, як «сила істини», демонструючи, що Ганді наполягав на тому, що могутність істини може (і, повинна) використовуватись як ненасильницький спосіб реалізації змін.

Людство повинне усвідомити свою сутність як неподільної єдності й не грати на будь-яких розбіжностях. Люди мусять прийняти це розуміння первинної єдності, повинні почати діяти у відповідності з нею і, через відповідний інструмент, внутрішньо цілісний і правильний по суті. Це, відповідно, і є негайною причиною необхідності запуску Глобального Форуму Співпраці.

Як тільки щось зроблено, хоч щось у відповідь на розбіжності, якщо є стратегія роботи з розбіжностями і протиріччями, усі зусилля безнадійні. Якісь зміни, безумовно, можливі, але в кінцевому результаті все залишиться на своїх місцях, тому що першочерговим принципом залишається принцип розділення.

Точно так само будь-яка стратегія, яка виникає як протиставлення будь-якій силі, буде неминуче провальною. Єдиний принцип, в якого є політичний потенціал, це той, в якого нема опоненту чи пошуку перемоги над опонентом і, таким чином, в ньому не закладена жодна боротьба. Правильна людська політика – це політика втілення чи утвердження принципу первинної єдності.

Такий вид активності не передбачає опонентів. Він не передбачає саморозділення. Відповідно, він не може програти. Навпаки, будь-яке саморозділення приречене на поразку. Це лише приведе до ще більшого розділення. Таким чином, єдиний спосіб політичної активності, який може досягти максимального успіху, це – активність, заснована на 1) презумпції первинної єдності і 2) реалізації первинної єдності, за допомогою відповідного інструменту.

Нема когось «іншого». Нема противників. Глобальний Форум Співпраці. І це – спосіб обійти весь спротив, всі протилежності, і – загалом всю гру – побудовану на відсутності протилежностей. Це повинно функціонувати ось так: нема протилежностей, нема ворогів, нема опонентів, яких треба перемогти. Правильна політика просто діє на цій основі. І це те, чим повинен займатися Глобальний Форум Співпраці. І це те, чим повинен займатися Глобальний активізм, про який я говорю: немає ворогів- немає протистояння і таким чином немає стратегії по відношенню до потенційного опонента загалом.

Отже, в такій активності глибоко закоріненою є інтенсивна презумпція нерозділеності, первинна єдність, відсутність супротивника і саморозподілу. Це – єдина правильна і ефективна стратегія. Це – не стратегія, яка переслідує конкретну ціль. Ця справа спрямована на втілення первинної реальності (дійсності), а не на пошук іншої реальності. Це унікальне розуміння є джерелом всієї справжньої мудрості.

Коли я говорю про політику, я розглядаю її в контексті людства в цілому, а не в контексті негативу, протистояння, пошуку перемоги над протилежністю, над противником, чи ворогом. Корінне допущення відсутності ворога – ключове для Глобального Форуму Форум Співпраці має бути внутрішньо всеохоплюючим. Для цього дисципліна, тому що людські тенденції до категоризації буде підштовхувати їх висловлювати протилежні погляди, різні наміри, й бажання просто сидіти й обговорювати це. Таких дискусій не повинно бути. Це взагалі не має жодного сенсу. Є тільки одна Реальність – первинна

цілісність, нероздільна цілісність. І це є основою для всіх правильних вчинків. Всі правильні людські вчинки мають базуватися на цьому розумінні.

В одній з Упанішад сказано, що як тільки з'являється «інший», виникає страх ². Якщо тільки допускається, що є «відмінність», якщо тільки допускається, що є противник, то це відразу приводить до страху, або до установки на розділення, самозахист, саморозділення. Недопущення самого існування «іншого» - це ключовий принцип, який звільнить Людство. Там, де існування «іншого» не допускається, прокидається Істина.

В цьому важливість назви книжки «Недвоє – це Мир». В цій книзі я описую не тільки спосіб пошуку миру. Будь-яка двійка передбачає пошук мети, включно з пошуком миру, який ідеалісти прагнуть одного разу досягнути. Те, що пропоную я, не є ідеалізмом. Це, скоріше – досконалий реалізм, як і стосовно політики, так і стосовно будь-якої сфери людського життя. Такий реалізм передбачає інтенсивне неприпущення існування «іншого» і «проблеми». Такий реалізм базується на припущенні правильно зрозумілої «недвійності» та стає основою для дій. І ця дія буде зразу ґрунтовно володіти характеристикою єдності, не її пошуком, а є самою її єдністю.

Такою є правильна основа будь-яких людських вчинків. І навіть, це є основа правильних дій у будь-якій сфері людського життя. Це основа того, як усе можна зробити правильним, зараз і у майбутньому. Спосіб мудрості може і (повинен) бути застосованим до будь-якої людської діяльності. Таким чином, він застосовується до всього, в тому числі до всіх можливостей правильного функціонування людства в цілому.

Це – заклик до усіх усвідомити це внутрішнє розуміння. Це не про те, щоб звернутися до людського єго чи, просто зібрати всіх разом, з усіма відмінностями, щоби проговорити ці питання. Це – абсолютно про інше. Це – про те, щоби повністю обійтись без цього. Все це приречене на невдачу. Це даремна втрата часу - а часу неможна втрачати. Це скоріше – заклик до кожного, який заснований на тому, що в усіх є внутрішнє відчуття Інтуїції Правди (чи, Інтуїції Реальності), а не тільки – єгоїзм споживачів чи, єгоїзм високопоставлених осіб.

Принцип ненасилля – це ідеалістичний принцип того, як поводитись по відношенню до опонентів. Я ж говорю про інше. Принцип «Недвійність – це Мир» - це неможлива стратегія по відношенню до опонента. Насправді, це – не те. Таким чином «Недвійність – це Мир» не тільки є принципом ненасилля, хоча сам по собі він повністю і, внутрішньо, є ненасильним. Істотним є те, що принцип «Недвійність – це Мир» - це про

² В перекладі Brihadaranyaka Upanishad, зробленому С. Радхакрішмана, речення звучить наступним чином: «Безперечно страх виникає тоді, коли з'являється другий», де «другий» використовується в розумінні «іншого». [S. Radhakrishnan, ed., *The Principal Upanishads* (Atlantic Highlands, NJ: Humanities Press, 1992), 164].

те, що неможна використовувати жодних методів, які передбачають які-небудь відносини з опонентом.

Будь-які дії по відношенню до опонента, навіть, якщо вони видаються ненасильницькими, є, в певному сенсі, насильницькими. Це потрібно зрозуміти. Будь-яка боротьба з опонентом – це свого роду агресія, навіть, якщо вона і реалізується під принципом ненасилля.

Підхід «непарність – це мир» (з Глобальним Форумом Співпраці як інструментом) не є таким. Це – не зусилля у відносинах з опонентом. Просто кожен-і-всі-разом стають самоактуалізованими, самопідкріплюючими, самокеруючими, самокоректуючими, самоорганізуючими і, тими, які не чинять опір нічому. Таким чином все-відразу приводить себе в порядок і, буде так неминуче робити, коли перепона, яка перешкоджає цьому процесу самоорганізації, буде вилучена.

Отже, процесу самоорганізації заважають протиріччя. Сама ідея «відмінностей» заважає людству самоорганізовуватись, самокорегуватись і самовиправлятись. Це є те. Допуск «відмінності», допуск протилежності противників, необхідної боротьби, пошуку єдності, перемоги над однією чи іншою силою, відмінної від вашої власної – це все в основі є неправильним.

Це якраз – те унікальне розуміння, яке люди повинні вловити. Нерозуміння цього є причиною того, чому людство знищує себе. Власне тому благі наміри дістають поразку. Через допуск «відмінностей», допуск «іншого», допуск «наразі ще ні, тому нам потрібно шукати».

Іншими словами, допущення егоїзму, чи –допущення розділеності та активності розділення, це – недолік, який приводить до поразки усіх людських зусиль. Творцем «відмінностей» є его. Его – це диспозиція для відокремлення і на «відокремленість». Его кінцево і безповоротно уникає відносин, які відокремлюють себе від «іншого». Таким чином, необхідно уникати відокремлюючого принципу. Він не має нічого спільного з миром. Він не має нічого спільного з виправленням людського становища.

Будь-яка дія, яка заснована на допущення «іншого» чи «відмінності» приречена на невдачу. Така дія виливається тільки у велику боротьбу, а не у єдність. Справді можна навіть сказати, що весь світ бере участь в політичних діях за рахунок знищення глобальної єдності. ООН працює за принципом протилежностей чи відмінностей. В ООН суперники чи опоненти збираються в одному місці, де вони продовжують конкурувати чи опонувати один з одним. Вони сидять, розмовляють, але їхні розмови жодним чином не впливають ні на мир, ні на єдність, ні на добробут людства в цілому. Миру, єдності чи добробуту не добитись розмовами.

Глобальний Форум Співпраці – це по суті єдина інституція, яка репрезентує всіх і відразу. Таким чином, в ній не буде жодних відмінностей. Це – не рада народів. Це – всього лише робочий інструмент для єдиної або « повної» цілісності людства, який заснований на припущенні, що відмінностей не існує.

Таким чином, всі візитки і плакати повинні бути залишені за дверима. Ви не можете пронести туди етикетки вашої країни (чи, які-небудь інші етикетки). Там не буде «особливо важливих» осіб. Не буде відмінностей. Не буде статусу. Ми всі на службі у цілого.

Це – зовсім не ідеалізм. Це – Реальність у дії. Це – абсолютна необхідність. Це було завжди таким – але ніколи не було зрозуміло, тому що сама концепція людства в цілому до цього не існувала. Такий розвиток подій почався зовсім недавно.

Таким чином, в Глобальному Форумі Співпраці не буде країн чи релігій, культур, чи рас, які будуть намагатися репрезентувати свій власний, відмінний від інших, світогляд. Основою для спільної зустрічі повинен бути принцип людської спільності як первинної єдності, коли обговорюються при столі не які-небудь відмінності, а колективно вирішуються питання і проблеми, які стосуються всіх, вирішуються за допомогою дій, відповідних існуючим задачам.

Щоби в цьому мати успіх, потрібно позбутися від самого допуску «відмінностей». Це і є принципом Глобального Форуму Співпраці.

Як я вже сказав, принцип первинної єдності як політичний інструмент це – не те саме, що стратегія ненасильницької агресії по відношенню до опонентів. Це – трохи інше і, ця відмінність повинна бути правильно зрозумілою. Те, про що я говорю, - це – щось нове. Раніше нічого подібного не передбачалось і не робилось. В історії людства ми бачили приклади солідарних асоціацій, чий зусилля були направлені на досягнення миру, але, принцип первинної єдності це – не те ж саме, що принципи досягнення миру, які існували раніше. Унікальність принципу первинної єдності повинна бути правильно зрозуміла і адекватно застосована. ■

© 2015 ASA. Всі права захищені.

Жодна частина цього есе не може бути скопійована чи, відтворена в будь-якому вигляді, без письмової згоди видавця.

Витяг з *Первинної Єдності: Основа для Нової Гуманної Цивілізації* Світового Друга Аді Да.

Опублікований Is Peace 723, відбиток Фонду Аді Да Adi Da Foundation Press
(3301 W. Fullerton Ave., Chicago, IL 60647 USA)

www.nottwoispeace.org

www.priorunity.org